

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Ciubotaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Tatiana Dicusar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Denis Iordanov cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 iulie 2019, ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în procedură de faliment a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Denis Iordanov, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că din cauza obligațiilor de plată de către proprietarii/ locatarii blocurilor locative gestionate de către ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului, în prezent ultima înregistrează datorii față de prestatorii serviciilor locativ-comunale SA „Termoelectrica”.

Reclamanta a menționat că locatarii blocurilor locative gestionate de întreprindere au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform bonurilor de plată primite.

A reiterat că conform informației din Registrul bunurilor imobile, Denis Iordanov este locatarul ap. 3 din mun. Chișinău, str. XXXXX.

A menționat că din cauza neonorării obligațiilor de plată în vederea achitării energiei termice și servicii locativ-comunale, Denis Iordanov, ca locatar al apartamentului, până la data de 30 aprilie 2019, a acumulat o datorie pentru energia termică și celelalte servicii comunale și necomunale în suma totală de 71291,50 de lei.

Reclamanta a indicat că conform art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe și pct. 17,

18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 37 alin. (3) al Legii cu privire la locuințe, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora.

A mai menționat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarul/locatarul apartamentului.

Totodată, a învederat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodării comunale indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația achitării serviciului prestat.

La 26 octombrie 2019, reprezentantul reclamantei a depus cererea de concretizare a acțiunii, prin care a menționat că din momentul depunerii în instanță a cereri de chemare în judecată și până la momentul examinării cauzei, datoria pentru servicii comunale s-a majorat, și anume, la data de 30 septembrie datoria constituie suma de 94 160,45 de lei (f.d. 49-50).

Prin hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Denis Iordanov, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” SA cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor judiciare. S-a încasat din contul ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în procedura de falimentului suma de 2 824,81 de lei, cu titlu de taxă de stat, amânată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 februarie 2021, ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău, în procedura falimentului a declarat apel, solicitând casarea acesteia.

Prin decizia din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău, în procedura falimentului și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în proces de insolvență, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva lui Denis Iordanov cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și cheltuielile de judecată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pct. 17 și 18 din Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 7 alin. (1), 8 alin. (1), 512, 514, 572 alin. (2) Cod civil, Colegiul a considerat întemeiată și legală hotărârea primei instanțe.

Totodată, Colegiul a reținut că facturile atașate la cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei pentru consumul serviciilor locativ-comunale și energiei termice sunt eliberate pe numele Galinei Griva, iar, conform cerințelor înaintate de către ÎMGFL nr. 16 din mun. Chișinău în procedura falimentului, expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel s-a solicitat

achitarea sumei ce constituie datorie pentru serviciile locativ-comunale și energiei termice în sumă de 94 160,45 de lei de la Denis Iordanov.

Colegiul a reținut că conform comunicatului Administrației Naționale a Penitenciarelor, Penitenciarul nr. 4 Cricova, se confirmă că Denis Iordanov își execută pedeapsa penală în Penitenciarul nr. 4 Cricova, cu remiterea confirmării că setul de acte a fost înmănat lui Denis Iordanov, fapt confirmat prin semnătura aplicată de către acesta la data de 01 decembrie 2020.

Mai mult, instanța de apel a atestat că apelanta nu a justificat faptul că anume Denis Iordanov a beneficiat de serviciile prestate, în situația în care, din înscrisurile prezentate, rezultă cert faptul că ultimul are doar viză de reședință temporară în acest apartament și mai mult ca atât este deținut în Penitenciarul nr. 4 Cricova.

La 05 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, ÎMGFL nr. 16 din Chișinău în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Dicusar, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 noiembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 13 ianuarie 2022 (f.d. 134), astfel, recursul declarat la data de 05 ianuarie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 01 februarie 2022 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 02 martie 2022 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenteii, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenta nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 239 Cod de procedură civilă, statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În sensul art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea

circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În debut, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că instanța de apel adoptând soluția pe caz, nu a verificat circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, nu a elucidat toate circumstanțele esențiale ale cauzei, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții premature, prin ce se impune casarea deciziei cu trimiterea acesteia spre rejudecare în instanța de apel.

Din recursul declarat rezultă că recurenta își exprimă dezacordul cu soluția adoptată de către instanțele de judecată, invocând că concluziile instanțelor sunt în contradicție cu materialele cauzei, mai mult fără a se expune asupra tuturor argumentelor din apel.

Astfel, Colegiul învederează că înaintând acțiune în instanță, cu concretizările ulterioare, împotriva lui Denis Iordanov, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în proces de insolvență, a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile comunale în suma de 94 160,45 de lei și cheltuielile de judecată.

Or, instanțele de judecată examinând cauza au concluzionat în vederea respingerii acțiunii, motivându-și soluția prin faptul că Denis Iordanov, conform bazei de date a IP „Agenția Servicii Publice”, la adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. 3, deține viză de reședință temporară pentru perioada 15 octombrie 2020 – 04 septembrie 2022, iar ordinele de încasare a numerarului sunt pe numele Galinei Griva.

În speță, Colegiul învederează că conform Extrasului din fișa locuinței nr. 311442, Galina Griva este chiriașul principal din 15 mai 1981, iar Denis Iordanov fiind indicat cu data înregistrării din 06 octombrie 2000, cu mențiunea gradul de rudenie – nepot (f.d. 10).

Mai mult, conform informației din baza de date a IP „Agenția Servicii Publice” la data de 06 octombrie 2000, Denis Iordanov a fost înregistrat cu domiciliul permanent la adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. 3 (f.d. 5-6), dar conform informației din baza de date a IP „Agenția Servicii Publice”, prezentate ulterior (f.d. 75), apare adresa Cricova, str. Luceafărul 9 și mențiunea „temporară 15.10.2020 – 04.09.2022

Astfel, în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că instanța de apel a adoptat decizia prematur, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate atât de apelantă cât și de intimăți în coroborare cu cumul de probe prezent la dosar, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate, precum și fără a înlătura dubiile ce țin de domiciliul permanent și temporar a lui Denis Iordanov.

În atare condiții, instanța ierarhic inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, de a verifica circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu

au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei. Mai mult, instanța de apel era obligată de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia. Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 § 1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării cauzei, probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CEDO, în cauza Suominen vs. Finlanda, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza Van de Hurk v. Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza Dulaurans v. Franței, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza Artico v. Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, paragraful 33).

Prin urmare, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea adoptată.

Dreptul de a fi auzit, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care

anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de apel.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul deciziei contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de apel, s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării cauzei pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe și fără a indica motivele pentru care anumite argumente invocate de părți nu au fost reținute, nefiind nici supuse aprecierii.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Mai mult, hotărârea trebuie să se fondeze pe lege, trebuie să rezolve, într-o manieră certă, explicit sau implicit, toate cererile invocate de părți, conform principiului nr. 6 al Recomandării nr. 5 din 1984, adoptată la de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European, privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, ceea ce în speță lipsește.

Or, în sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 CEDO, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Dicusar.

Se casează decizia din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în proces de insolvență, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Denis Iordanov cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și cheltuielile de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat